Missionstidning för Finland.

„Mörker öfwertäcker jorden och mörkhet folken, men öfwer dig uppgår Herren och hans härlighet skall synas öfwer dig". Es. 60, 2.



„Fördenskull skall jag prisa dig ibland hedningarna". — „Hedningarna skola ära Gud för barmhertighetens skull". Rom. 15, 9.

N:o 6. Juni.

58 årgång. 1916.

Utgifwes på föranstaltande af Finska Missionssällskapet

Uppåt!

„Jag lyfter mina ögon till bergen." Här är en lösen, som tiderna igenom warit ett uttryck för de innersta känslorna hos Herrens egna.

De hafwa ett behof att lyfta sina ögon uppåt. Det finnes så många hinder i wägen, som fördunkla utsikterna framåt. När Moses stod på stranden af Röda hafwet förföljd af Faraos krigshär, kunde han ej se den wäg han skulle beträda för att undgå faran. Fåfängt war det att blicka omkring sig, där stod ingen hjälp till buds. Han måste därför lyfta den efter frälsning spejande blicken uppåt. Tro dock icke att det war lätt för honom att nedtryckt af ångest blicka uppåt. Upptill synas ju mörka moln betäcka frälsningens sol, då wägarna framåt stängas. Fördenskull känna Herrens egna så ofta i anfäktelsens stund, då nöden twingar dem att lyfta blicken uppåt, som om blicken ej hade kraft att höja sig, utan will den i stället sänka sig djupt ner. Under sådana stunder kunna Herrens egna ej annat än sucka till Herren. Och des sa suckar nå ända till Guds allmakts tron och som ett rop tränga de till Herrens öra, som är nerböjdt för att lyssna till Hans barns nöd. Under betryck, just då, när trons låga flämtar swagt och allt omkring är omhöljt i dunkel, är hela själen riktad uppåt. Den swaga tron anropar darrande om kraft ofwanifrån. Den dunkla blicken spanar efter klarhet. Det wacklande hjärtat ber om Fadrens stöd. Det kännes som om allt droge nedåt, och ändå är själen i bepröfwelsens stund riktad upp mot Herren, ty Han är den ende, hos hwilken hjälp står att finna.

Så förhåller det sig med den enskilde af Herrens egna. Så ock med hela Guds folk. I arbetet för Guds rike stunda ofta tider, då man måste stanna i arbetet till följd af att wägen framåt är stängd. Då måste man sluta ögonen för sina egna planer och lyfta blicken upp till Honom, som har all makt i himmelen och på jorden. Särskildt i missionsarbetet har man ofta gjort denna erfarenhet. Då Hudson Taylor utsände missionärer till det inre af Kina, woro portarna hårdt tillslutna. Österifrån kunde man ej intränga i landet. Man försökte då att komma fram en annan wäg näml. genom Birma och sedan öfwer bergstrakterna på gränsen till prowinsen Jynnan, som ligger i sydwestra delen af Kina. Men äfwen sidowägarna woro stängda. Blott "wägen uppåt" står öppen, sade Hudson Taylor. Han anropade Gud om hjälp och utrustade en ny skara af missionärer i förtröstan på att Gud skulle jämna wägarna för dem. Och märkwärdigt! När han för 40 år tillbaka 1876 med sin skara landsteg i Kina, mottogs han med underrättelsen om att Kina ingått en konwention med utländska makter och sålunda stodo de inre delarna af Kina öppna. Den närwarande tidens mångfaldiga swårigheter, grusade människoplaner och en mörk framtid i Herrens arbete såwäl på den inre- som på hednamissionens område tillropa oss: uppåt! Hwad för en hjälp få wi där uppifån? — frågar otron. Och swag wacklar wår tro, när de inbillade swårigheterna blifwa för oss hårda werkligheter. Låtom oss icke förtröttas att anropa Gud, som har skapat himmel och jord. Låtom oss minnas, att ännu i dag som är härskar urtidens Gud, lika lefwande, lika god och lika orubblig som fordomtima. Och i hans rike gäller en sådan lag att om den anropande öfwerlämnar sig helt åt Hans förbarmande nåd, så gifwer Han ett swar på bön. Men Hans swar är nog mången gång underbart. Hwarför öppnar Han ej med sin egen makt för oss wägen genom hafwet, hwarför säger Han ej åt Moses: „gå"? Hwarför ber Han Moses lyfta upp sin staf? Säg mig, hwad förnuft finnes i en dylik befallning. En staf är ju ej för att klyfwa wattenmassor och ingalunda hörsamma wågorna rörelserna af en staf.

Men se, wågorna lyda. Det war som om Mose staf hade ägt himmelsk kraft så att till och med wågorna läto sig behärskas af den. Ja sannerligen, himmelens krafter woro i rörelse. Denna staf upplyftes af en tro, som åtlydde Herrens befallningar, af en tro, som just kort förut hade ropat till Herren och åt hwilken Han hade swarat. Äfwen wåra wägar stängas, på det att swagheten af wår tro, bristfälligheten af wåra planer, blefwe för oss själfwa

uppenbarade, och att wi sålunda blefwe twingade att söka kraft ofwanifrån. Och den uppåt blickande tron erhåller ett swar, ett swar som förutsätter trons lydnad, ty tron stärkes på lydnadens wäg.

Måtte Herrens folk äfwen under närwarande tid förwandla alla swårigheter till böneämnen. Äfwen i känslan af trons swaghet och med ett nerböjdt sinne står oss bönens förmån till buds. Wi hafwa där uppe en Fader, hwars hjärta känner särskildt medlidande med wår swaghet och will förbarma sig öfwer oss. Men Han wäntar af oss lydnad. Låtom oss därför ihågkomma, att när Han swarar på wåra böner och Hans wilja blifwer oss uppenbar, wi äro williga att hörsamma densamma. När det klarnar uppåt, öppna sig äfwen wägarna framåt. Då förwandlas wår ängslan till tacksägelse för att Gud ännu lyftar, bär och räddar.

Wi hafwa i missionsarbetet äfwen dessa tider fått erfara att Herren för oss in i trångmål. Men wår erfarenhet är äfwen den, att man ej förgäfwes anropar Honom i nödens stund. Han öppnar för oss människors hjärtan. Men framför allt låter Han sin kärleks strömmar flöda. Om än det oaktadt mörker möter oss i Herrens arbete, så låtom oss lyfta blicken uppåt! Då förwandlas mörkret till ljus och af trångmålen framwäller wälsignelse.

K. A. P.

Till Finlands missionsvänner.

Att vi hafva en rik Gud, som efter sin rikedom fyller alla våra behof i härlighet, har Finska Missionssällskapet dessa dagar fått erfara. Vi hade ett tungt arf från föregående år. Under en följd af år hade utgifterna öfverstigit inkomsterna, och nu kunde det uppkomna deficit, c. 72000 mk, betäckas endast genom belåning ifrån fonder, bestämda för andra ändamål. Detta allt hade sin orsak däri, att inkomsterna under många år icke vuxit. Ställningen hotade att yttermer försämras, emedan kurserna allt fortfarande enormt stigit och våra missionärer i Afrika voro synbarligen i behof af vida större understöd än förut såväl i form af medel som af arbetskrafter.

Men Sällskapets ställning har blifvit i trogna böner lagd inför Herren och Han har bevisat sig vara ännu i dag den starke hjälparen. Den 15 Maj hade till Sällskapets kassa influtit 71,500 mark till betäckande af fjolårets deficit, af hvilken summa c. 8000 mark inlevererades just sagda dag. Därjämte hade insändts så mycket

andra gåfvomedel, som behöfdes för utgifterna under motsvarande tid, hvilket icke inträffat på många år.

Såsom ett märkeligt tecken därpå, att Gud själf haft sin hand öfver den insamling, som denna vår för Sällskapet föranstaltats, måste bland annat framhållas, att den bestämda summan uppnåddes på den för afgörandet bestämda dagen, icke förr, men icke heller senare.

På samma gång som Bestyrelsen känner djup tacksamhetsskuld mot Gud, som på detta sätt i sin nåd bekänt sig till vårt arbete, är det för Bestyrelsen en kär plikt att uttala sin tacksamhet äfven till alla de talrika vänner, hvilka med större eller mindre bidrag hafva velat understödja arbetet. Visserligen inflöto icke så många större donationer af nya vänner, som Bestyrelsen påräknat, men i stället hafva gamla trogna understödjare, isynnerhet bland de mindre bemedlade, visat en gripande offervillighet. Betydande summor ha äfven influtit genom insamling med listor, föranstaltade på initiativ af enskilda missionsvänner. Gud löne dem för all kärlek.

Bestyrelsen, som väl känner, att många såväl större som mindre gåfvor varit möjliga endast genom stora självförsakelser, skall med Guds nåd försöka att så troget och omsorgsfullt som möjligt förvalta de åt densamma anförtrodda missionsmedlen till Guds ära och arbetets befrämjande. Men härutinnan behöfver Bestyrelsen jämväl fortsättningsvis understöd och förböner från missionsvännernas sida. Ty det är synnerligen viktigt att fullt förtroende råder mellan den understödjande kretsen och Bestyrelsen samt Sällskapets arbetare såväl hemma som utomlands. Endräktigt arbete som eftersträfvar fullgörandet af Herrens vilja, skall Han ock välsigna, fastän kanske välsignelsen ofta kommer på annat sätt, än vi tänkt oss.

Våra behof för dagen äro nu uppfyllda, och detta tillförsäkrar oss, att vi skola få det dagliga brödet äfven för framtida behof. Vår säkra tillförsikt är, att den trångmålstid, som vi förnärvarande hafva och uti hvilken Herren nu gifvit oss hjälp, skall kraftigt bidraga till att vänkretsen skall fortsättningsvis troget och kraftigt taga del uti Herrens verk, och de erfarenheter vi nu gjort skola tillföra dem den tillförsikt att vårt arbete och våra mödor i Herren icke skola vara fåfänga. Vi hoppas, att det missionsintresse som denna vår ånyo uppflammat, icke skall visa sig vara en halmeld, som snart slocknar, utan ett väckelsearbete, som skall bära frukt af den Helige Ande uti fortsatt och troget verkande.

Finska Missionssällskapets Bestyrelse.

Från wårt missionsfält i Afrika.

Från wårt missionsfält i Afrika har anländt bref, skrifna i medlet af mars månad. Af dem framgår att de flesta af wåra utsända warit insjuknade i feber. Sålunda skrifwer föreståndaren för wårt missionsfält Martti Rautanen: „Febern har den sista tiden warit mycket gängse. De flesta af systrarna ha warit sjuka. I början af mars insjuknade äfwen jag, och när jag började tillfriskna insjuknade Johanna (Martti Rautanens dotter). Nu har jag dock redan kunnat predika."

Hos den infödda befolkningen har den fortfarande hungersnöden förorsakat dysenteri och dödligheten har warit stor.

Ett stort antal kristna ha dött, synnerligast gamla personer. Kyrkan i Olukonda war förr för liten att rymma alla kyrkobesökare. Nu samlas till gudstjänsten en handfull människor. Det ser ut som om den swåra tiden af brist och nöd delwis hos dem werkat likgiltighet.

Den swåra hungersnöden har äfwen hos dem utwecklat benägenhet att stjäla. Från åkrarna förswinner säd, meloner o. s. w. Uukuanjamaborna röfwa boskap. Mycket boskap har dessutom dött.

Skördeutsikterna äro ej mycket lofwande. Regn har fallit mycket litet. Säden har därför på många ställen torkat bort i solhettan. I Olukonda och Ondangua se åkrarna däremot lofwande ut. Man längtar efter regn. Om det uteblir gå både de människor och djur, som blifwit wid lif, swåra tider till mötes.

Att förse wåra utsända med lifsmedel har Sällskapets agent herr Hälbich energiskt haft wård om. „Ni kan ej föreställa er hwilket bråk och hwilken möda han haft därmed", skrifwer fru Björklund. Med herr Hälbichs bistånd hoppas de fortfarande få det de behöfwa.



Alexander Malmström.

Den första utbildade och inwigde finska missionären.

Från Swerige har ingått underrättelse om att pastor Alexander Malmström fått hembud, i Hotagens prästgård i Jemtland, 72 år gammal.

Pastor Malmström föddes i Borgå 11/9 1843, och efter att bl. a. några år ha besökt Borgå lyceum, erbjöd han sig willig att utbildas till missionär. Den tiden

(1861) fanns ännu ej i Finland någon missionsskola. När det blef fråga om hans utbildning beslöt Bestyrelsen sända honom till Tyskland till missionsskolan i Hermannsburg. D. 19 oktober 1861 hade saken kommit därhän att Malmström kunde företaga sin långa resa med missionsskolan som mål. Ungefär en månad senare följde honom dit en annan finne, näml. Karl Emanuel Jurwelin.



(K. C.) Alexander Malmström.

Med stort intresse följde man här hemma med dessa första missionselewers resa och öden. Saken war så fullkomligt ny. Före afresan woro de kallade inför Bestyrelsen, då dess ordförande önskade dem Guds nåd och wälsignelse för färden. Det skrefs om dem i missionstidningarna och där ingick utdrag ur både deras och deras lärares bref o. s. w.

Den första som blef färdig af dessa ynglingar war Malmström. Han inwigdes till missionär i Hannover d. 19 mars 1866 och utsändes till Hermannsburgs missionsfält i Natal i Syd-Afrika. Det war först meningen att utsända Malmström som F. M. S:pets missionär till Indien för att där arbeta tillsamman med Gossner missionens bröder. Denna afsikt måste man likwäl frångå af flera orsaker. Malmströms werksamhet blef dock ej af lång waraktighet på Hermannsburgs missionsfält. Redan 1867 förklarade han sig wilja lämna Hermannsburg missionen och slöt sig följande år i Kapstaden till de ifrån Finland anlända missionärerna för att med dem fortsätta resan till Ambolandet.

Hans werksamhet blef nu på stationen Omandongo i Ondonga, till en början tillsamman med Björklund och Jurwelin samt handtwerkarbrodern Heinonen. Arbetet war ett tungt rödjningsarbete. De woro alla oerfarna och hade många slags swårigheter att öfwerwinna. Malaria febern, som äfwen angrep Malmström, förswagade krafterna. Konungen i Ondonga, Shikongo war nyckfull, föraktade och hatade missionärerna samt swörsårade på många sätt deras arbete. Ledsamma underrättelser ankommo äfwen från de bröder, som slagit sig ner hos de andra stammarna, och de blefwo småningom twungna att draga sig tillbaka till Ondonga, emedan stammarnas regenter gjorde deras wistelse där omöjlig. Malmström war af naturen stillsam. Alla dessa swårigheter begynte alltmera plåga honom. Och när

bröderna från de andra stammarna dragit sig dit tillbaka, ansåg han under därwarande förhållanden att i Ondonga, detta för missionen fullkomligt oförberedda land, fanns för mycket missionärer. Hån anhöll om tillåtelse att få återwända till hemlandet och efter att ha erhållit den, anträdde han i juni 1873 återresan samt anlände samma år i oktober till Finland.

Han tycktes härefter ännu känt dragning till missionärskallet eftersom han på nytt sökte inträda i Hermannsburg missionens tjänst. Då hans hopp häri gick om intet, ingick han som präst i swenska kyrkans tjänst. Där förunnades honom sedermera en lång arbetsdag.

Nu har Finska Missionssällskapets först utbildade missionär fått nedlägga sin wandringsstaf. När wi minnas denna wår första missionär, kunna wi ej undgå att lägga märke till, att af dessa första banbrytare ännu twänne äro kwar i lifwet, då däremot de därnäst följande, t. o. m. de 1886 utsända bröderna redan hemkallats. Somliga af dessa först utsända fingo lämna missionsfältet utan att se någon frukt af sitt arbete; Malmström war en af dem. Andra af dem ha fått wara med om såwäl det tunga rödjningsarbetet som det glada inbärgandet af skörden. De kristna i Finland ha med tanke på dessa wägrödjande arbetare särskild anledning till tacksamhet mot Gud, att en af dem ännu befinner sig i arbetarnes led.

Ytterligare meddelanden från Afrika.

(K. C.) Efter det underrättelserna ifrån Afrika redan blifwit befordrade till tryck har bref yttermera anländt därifrån. Den 16 sistlidna mars hade årsmöte hållits, wid hwilket äfwen regeringens representant major Manning warit närwarande. Han hade för wåra missionärer uttalat sin tacksamhet för den wänlighet de ådagalagt. Likaledes hade han uttalat sitt erkännande af deras arbete, samt försäkrat att regeringen kommer att winnlägga sig om folkets höjande.

Man håller på att småningom blifwa fri werkningarna af den stora hungersnöden. Infödingarna erhålla redan meloner ifrån sina åkrar. Somliga ha t. o. m. erhållit säd. Årets skörd förefaller att wara temligen god. Om den äfwen på wissa ställen är mindre god, är den däremot på andra ställen, i Uukuambi t. ex., riktigt bra.

En orsak till tack och lof till Gud är denna underrättelse att Ambofolket ändtligen fått någon lindring i sina lidanden.

Från wårt missionsfält i Kina.

Närmare underrättelser om oroligheterna.

(K. C.)

I senaste nummer af wårt blad omnämndes de oroande underrättelser, som per telegraf kommit oss tillhanda från Kina. Nu ha wi ifrån wåra utsända erhållit noggrannare uppgifter. De omtala att upproret rasat i höglandet, i trakten af de i westra delen af wårt missionsfält befintliga stationerna (Yungshuen och Tayung).

Stationen Yungshuens närmare öde war ej kändt wid afsändandet af de sista underrättelserna. I ett bref till missionär Sihwonen (redan d. 24 febr.) skrifwer br. Auno (föreståndaren för Yungshuen stationen): „De upproriska intogo i söndags staden. Mandarinen war twungen att fly. Handeln har afstannat. Republikens soldater och röfware ha plundrat staden. Wår station har lämnats i fred.”

Anföraren för de upproriska, känd af Auno från den tid han war i Tayung, hade warit för att besöka honom. „Han hade hela tiden i handen en rewolwer, som skramlade emot tékoppen, när han drack sitt té. Det kändes kusligt att wara i hans sällskap.”

I samma bref omtalar Auno att folket flitigt gått och hört ordet. Öfwer 200 personer hade åt.it inskrifwa sig somkyrko besökare.

Af senare datum ha wi inga närmare underrättelser fr. Yungshuen. Upproret har naturligtwis ytterligt förswårat postförbindelsen. Ryktet hade wetat berätta, att regeringens trupper skulle återeröfrat Yungshuen. Wid tiden för de sista underrättelserna hade det likwäl ej blifwit bekräftadt. På omwägar, genom Changte, hade wåra till möte församlade missionärer i bref till Auno uppmanat honom att wid tillfälle uppsöka en fredligare ort.

Wi behöfwa likwäl ej frukta det wärsta, ty såwäl de upproriska som regeringens representanter ha wisat sig wänliga gentemot wåra missionärer.

I närmaste beröring med Tayung-upproret.

Rykten om de upproriskas annalkande hade redan tidigare warit i rörelse i Tayung. Men det war först natten mot Mariedagen ($^{25}/_{3}$) wid 3-tiden de begynte beskjuta staden. Den ligger wid flodstranden omgifwen af höga berg. De upproriska hade kommit westerifrån och tyckes från bergen på södra sidan ha bombarderat staden och den midtemot liggande tempelhöjden.

Wi låta syster Mandi Kirweskoski beskrifwa de första intrycken häraf samt ställningen öfwerhufwud: „I förstaden wid södra stadsporten stodo husen i full låga.

Innewånarne på wår station sattes i rörelse. I kyrktornet hölls wakt för att se om elden skulle sprida sig. Under dagens lopp sågos öfwer allt flere hus fatta eld. På många ställen gingo män omkring, som twingade sig till penningar med hot att eljes antända husen.

Flyktingar tågade hela dagen förbi oss. Mångens hem hade redan brunnit ner. Andra flydde af fruktan för den hotande eldswådan och många sökte med sina knyten komma i skydd af wår stations murar."



(K. C.) Wår station i Tayung.

I fara för bomber och röfware.

Öfwer wår station flögo bomberna, med hwilka de upproriska från andra sidan floden bombarderade tempelhöjden. De ropade wisserligen åt oss, att de ej skulle göra oss något ondt, och denna försäkran war äfwen att sätta tro till, emedan deras anförares barn besöka skolan å wår station. Spänningen war det oaktadt stor, ty man fruktade att stationen under natten skulle blifwa plundrad. Plan till flykt i mörka natten förbereddes allaredan. På kwällen anlände likwäl mera trupper till staden, hwarför sinnena blefwo lugnare. Hela den följande natten hördes kulsprutornas smatter och gewärsalfwor. Några granater föllo t. o. m. ner i wår trädgård och mot stationens mur.

Förberedelse till flykt.

Under stridens första dag gaf stationens föreståndare Meedar åt de utsända tillsägelse att lämna platsen. Men då lämpliga båtar ej kunde anskaffas war det inget

annat råd än att stanna kwar. Då skattagarne fortforo med sina utpressningar, wände sig Meedar till mandarinen med anhållan om skydd. Mandarinen förmådde dock ej mycket. „Endast Herren är wårt beskärm", säges det i brefwet, som är afslutadt d. 26, stridens andra dag, på aftonen. „Wi hwila trygga i hans skugga. Han har för sin egen barmhertighets skull wård om sina tjänare."

En bistation nerbrunnen, en infödd ewangelist nerskjuten.

Bref, afsända dagarna emellan d. 28:de och 30:de, omtala att ett stort antal gårdar nerbrunnit, ibland dem äfwen postkontoret, hwarför den regelbundna förbindelsen mellan Tayung och den öfriga wärlden blifwit afbruten. *) Det säges att tusental stupat och att liken kastats i floden, så att fara för sjukdomar föreligger. Komna westerifrån hade de upproriska genast eröfrat Djaotsa, där wi ha en bistation. För ewangelisten Peng, som förestår stationen, war det omöjligt att fly; från Tayung kunde man ej heller komma honom till hjälp. När de upproriska därefter begåfwo sig ut ifrån Tayung och bl. a. eröfrade Djaotsa hade de tågat förbi wårt kapell och twungit innewånarne att komma ut. Peng efterkom tillsägelsen och sade hwem han war. Han war oskyldig. Men de råa soldaterna skjöto ner honom och antände gården. Soldaterna ha för öfrigt wisat prof på otrolig grymhet. Så godt som ofattbara saker omtalas, som att de likt kannibaler skulle kokat och ätit upp de stupades lefwer och hjärtan. Om detta är sant, och som enligt missionär Sihwonens bref omtalas i Kina i wida kretsar, bewisar det att folket trots kinesernas tusenåriga kultur står på en otroligt låg ståndpunkt.

*) Såwäl de utanför den westra som den södra porten befintliga stadsdelarna nerbrunno till grunden.

Åtgärder för att undsätta wåra missionärer.

Då wåra utsända i Tsingshi fingo höra om de andras farliga belägenhet i „höglandet", telegraferade de såwäl till Finland som till broder Sihwonen i Shekou, för att den sistnämnde skulle wända sig till ryska konsuln i och för åtgärders widtagande till deras skyddande. På samma gång begaf sig Jaakko Ojanperä med en kinesisk ewangelist i båt nerför floden i riktning mot Tseli och Tayung för att bispringa de därwarandn missionärerna. J Tayung hadg man emellertid lyckats hyra ee båt och d. 30:de hade familjen Kantele och fröken Mannerheimo begifwit sig af i riktning mot Tsingshi. D. 3:dje april anlände de dit och i sällskap med dem Jaakko Ojanperä. Meedar, hans fru och fröken Kirweskoski stannade däremot kwar i Tayung.

Regeringens trupper tyckas ha

segrat i Tayung, emedan de redan d. 27:de mars hade anfallit de trakter, där de upproriska slagit sig ner och brefwet, affändt d. 30:de, talar ej mer om strider i Tayung. En omständighet, som wittnar äfwen den om en utweckling i fredlig riktning, är att ej allenast Meedar, utan äfwen fru Meedar och fröken Kirweskoski stannade kwar på stationen efter det de senast anlända afrest till Tsingshi. Om ett definitiwt slut på upproret nämnes i brefwen likwäl ej något, twärtom hota de upproriska att med större krafter än förut skrida till anfall. Lugnande är likwäl broder Sihwonens meddelande, enligt ett bref af d. 15:de april, att af hela sammandrabbningen knappast blifwit någonting, ifall förbindelsen med dessa afsides liggande trakter warit lifligare. Emellan regeringen och de upproriska hade nämligen fåtts till stånd en tillfällig fred och underhandlingar hade redan påbörjats.

Wi uppmana alla missionswänner till flitiga förböner för wår mission i Kina. Låte Herren i nåd den där pågående jäsningen bli till seger för sitt rike. Måtte denna tid af spänning och swårigheter för wåra utsända, wåra församlingar och Herrens hela folk i Kina, så bli till wälsignelse, att de, burna och stödda af Hans nåd, fortfarande må kunna i tro se uppåt och framåt. Låt oss bedja att äfwen det närwarande tillståndet må påskynda den tid då Kina regeras af Kristus.

Wåra sjuka missionärer.

I missionswännernas förböner inneslutа wi äfwen de af wåra missionärer, som den sista tiden haft att kämpa med sjukdom. Pastor Saarilahti har redan, enligt senaste underrättelser, försökt lämna bädden, hans fru däremot är fortfarande sängliggande. Wår doktor, fröken Heikinheimo, har likaledes fått kämpa med sjukdom, hwarför Bestyrelsen nödgats besluta hennes hemkallande. „Men de som wänta efter Herren de få en ny kraft." Måtte Herren bewisa sin förnyande kraft äfwen på dessa wåra trötta, sjuka missionärer!

Mera underrättelser från Kina.

Ifrån Kina har meddelats att missionär Auno och hans hustru afrest ifrån Yungshuen till Kuling och således uppnått en fredligare trakt.

Meddelande om beslut, fattade af Missionssällskapets Bestyrelse.

En ny fond afsedd för Pastor Sirenius' verksamhet. Vid behandlingen af frågan om ordnande af evangelisationsverksamheten i fab-

rikssamhällen och andra tättbebodda befolkningscentra tillsatte prästmötet i Helsingfors förliden höst en komité, som fick i uppdrag att vidtaga förberedande åtgärder i saken. Emedan redan nu så mycket medel influtit för ändamålet, att åtgärder för sakens förverkligande kunna vidtagas, har komitén vändt sig till Finska Missions Sällskapet, med anhållan att Sällskapet ville emottaga dessa och framdeles inflytande medel för bildande af en särskild fond, förvalta densamma, åtminstone tillsvidare enligt Sällskapets stadgar, samt använda fondens tillgångar för det ändamål nämnda prästmöte bestämt. Bestyrelsen har på grund häraf åtagit sig att förvalta fonden till dess ett nytt prästmöte möjligen kan annorlunda besluta. Till följd häraf har pastor Sirenius, som känt en särskild kallelse för upptagande af sådan verksamhet, som ofvan nämnts, sedan den 1 sistlidne maj vidtagit med densamma. Pastor Sirenius kommer sålunda hädanefter att resa i syfte att hålla evangeliska tal och föredrag främst å sådana tätt befolkade landsorter, hvilkas prästerskap därför kallat honom. Däremot kommer han icke, utom i undantagsfall, att tala vid de sedvanliga missionsfesterna. Dock åligger det honom fortfarande att en gång om året hålla missionsföredrag i hvarje af landets folkskoleseminarier. Låtom oss hoppas och bedja att pastor Sirenius måtte i rikt mått undfå Andens gåfva i det viktiga arbete, som han sålunda fått i uppdrag att utföra.

Förändringar i redaktionen af missionstidningarna. Med anledning af den nya verksamhet som, enligt hvad ofvan nämnts, kommer att utöfvas af pastor Sirenius, har han upphört att ombesörja utgifvandet af sagda tidningar, och har arbetet därmed, från och med detta nummer af tidningarna, tillsvidare öfvertagits af pastor K. A. Paasio. Måtte Herren gifva honom den kraft till själ och kropp, som han behöfver för att jämte sitt tidigare arbete utföra äfven detta viktiga värf.

Redaktionen af barnens finska missionstidning. Emedan läraren K. A. Riihikallio, enligt hvad på annat ställe i detta blad meddelas, kommer att afgå från Sällskapets tjänst, har skriftställarinnan Hilja Haahti (Doktorinnan Krohn) åtagit sig att åtminstone för någon tid framåt besörja denna tidnings redaktion, och komma sålunda tidningsnumren från och med instundande juli månad att utgifvas af henne. Bestyrelsen hyser den förhoppning, att tidningen härigenom måtte vinna flera nya vänner samt spridas till allt fler hem för att hos de små väcka kärlek till Jesus och såmedels intresse för missionens dyra sak.

Fortsatt tjänstledighet för idkande af studier har af Bestyrelsen beviljats missionären J. Tuominen för ett år, räknadt från den 1 innevarande juni.

Nya missionsföreningar. Bestyrelsen har fastställt stadgar för Salo samt för Särkilahti, i Sääminki socken, föreningar. Dessa äro i ordningen af sådana N:o 86 och 87.

I utsikt ställd resa från Kina till hemlandet. I anledning däraf att såväl doktor Helmi Heikinheimos som missionären Eliel Aunos hälsotillstånd allt fortfarande inge bekymmer, har Bestyrelsen gifvit hvardera tillstånd att, då de anse sådant nödvändigt, återvända från Kina till hemlandet. Doktor Heikinheimo har från detta års början i Tsingshi handhaft läkarevård, såvidt hennes krafter medgifvit, med biträde af en ung kinesisk läkare Y-Teh-fu. — Broder Auno, hvars hälsa icke tillåter honom att företaga resor, har erhållit tillstånd att bosätta sig i Yungshuen och där börja ett förberedande arbete i syfte att den Lestadianska filial, som i Kina verkar i samband med Sällskapet, framdeles skulle erhålla sin egen station på nämda plats.

Seminariet i Shekou. På grund däraf att våra elever, som utbildats vid seminariet i Shekou, under denna vår afslutat sin kurs, har Bestyrelsen bifallit till att tre nya elever få instundande höst på Sällskapets bekostnad intagas i seminariet. Valet af dessa elever har Bestyrelsen öfverlämnat åt den af våra missionärer i Kina bildade Centralkomitén samt uppmanat denna att vid detta val fästa synnerligt afseende därpå, att endast sådana personer antagas till elever, hvilkas kristendom är bepröfvad och som visat sig vara angelägna att vinna människor för kristendomen. Utbildningen af de elever, som nu afslutat seminariekursen, har bes kostats af särskilda missionskretsar i hemlandet, och att hoppas är, att äfven de nya elevernas utbildning kommer att bestrida på enahanda sätt.

H. H.

Förändringar med hänsyn till expeditions-personalen

har den gångna tiden gifwit anledning till. En af dessa är att läraren K. A. Riihikallio d. 1 juni kommer att lämna sin befattning. Efter ett långt dagsarbete i folkskolans tjänst — läraren Riihikallio och hans fru äro bägge pensionerade lärare — ön-

skade läraren Riihikallio ännu egna sina krafter åt något Guds rikes arbete och inträdde i början af 1908 i Finska Missionssällskapets tjänst som expeditionssekreterare samt senare äfwen som disponent för Sällskapets gård. Han har äfwen på ett werksamt sätt deltagit i redigerandet af Sällskapets tidningar. Genom sin tidigare werksamhet särskildt förtrogen med det som tillhör barnens wärld och deras intressen blef han efter läraren Kaarlo Rahikainens frånfälle i januari 1909 answarig redaktör för Lasten Lähetyslehti och blef sålunda i tillfälle att som „Kaarlo Setä" fortsätta sin föregångares såningsarbete, hwilket för honom, som både en barnens lärare och wän till missionen, blifwit så kärt.

Emedan expeditionssekreterarebefattningen numera blifwit indragen har läraren Riihikallio önskat lämna äfwen sina öfriga åligganden, samt draga sig undan till landtlifwets stillhet, för att där tillbringa sin ålderdom. Wi komma i missionskretsen att minnas honom som en hjärtlig, hjälpsam arbetare, åtnjutande allas aktning och tillönska honom och hans maka en genom Guds nåd rik lefnadsafton.

Wåra sommarfester.

Wår tid är en allwarsfull tid. En stor del af Europas folk hafwa att utstå af kriget förorsakade lidanden. Herren har på ett underbart sätt skonat oss i detta afseende. Men wårt folks nöjeslystnad, dess andliga likgiltighet och ogudaktighet ligga Herrens folk tungt om hjärtat. Huru är det, tynger detta werkligen oss? Om Herrens folk upphör att lida öfwer synden, om det ej i bön kämpar inför Gud om denna sak, då står det illa till med oss, då lefwa wi sannerligen i en mörk tid.

Snart stundar åter den tid då wi få samlas i naturens sköte för att tillsammans ösa ur Guds ords lifgifwande källa och arbetet för Guds rikes utbredande ånyo lägges oss på hjärtat. Därför hafwa wi nu en särskild orsak att framlägga denna sak i bön inför Herren, att Han skulle wälsigna wåra fester med sin Ande, låta oss förnimma närwaron af hans kraft till wäckelse och uppbyggelse både för åhörare och ordets förkunnare.

Förliden sommar war undertecknad närwarande wid en missionsfest. Festen war i bön förberedd. Redan flere weckor före festen hade festbestyrelsens medlemmar samlats för att bedja att Herren genom denna fest skulle gifwa församlingen just det den behöfde. Wid själfwa festen kän-

des det att Herren war närwarande. Wåra hjärtan wärmdes för missionssaken, men äfwen wäckelsens windar blåste midt ibland oss.

Missionswännerna i Finland hafwa de senaste månaderna med stor kärlek skyndat att stödja det arbete wårt Sällskap utför. Wi wåga därför hoppas att missionswännerna i känslan af tidens allwar widtaga anordningar för missionsfesterna så att dessa lända till werklig wälsignelse för wårt folk.

Till slut wilja wi här nedan anföra ett förslag, som en missionswän gifwit åt dem, som äro williga att åtaga sig förberedelserna för en missionsfest.

Missionswännerna borde redan god tid före festen samlas för att nedkalla Guds wälsignelse öfwer den påtänkta festen. Feststyrelsen borde aldrig samlas utan att i bön till Herren frambära församlingens andliga lif, missionssaken och den stundande festen.

Missionswännerna borde draga försorg om, att man i hwarje hem blefwe underrättad om den stundande festen så att ingen först *efter* festen finge höra talas om att till och med en missionsfest har firats på orten.

Näringsmedel och penningemedel för anskaffandet af bespisning för festdeltagare kunde som offergåfwor insamlas.

Wore det kanske icke äfwen skäl att taga i bruk den goda sed, som wärdsfolket redan på några orter infört: nämligen att tjänarena, ifall missionsfesten inträffar på en söcken dag, befrias från arbetet om de begifwa sig till kyrkan, i annat fall äro de i arbete.

De unga kunde höja feststämningen genom att inöfwa en kör under ledning af kantorn eller folkskoleläraren eller någon annan lämplig person. De kunde också med grönt dekorera samlingsplatsen. Under pågående fest äro de naturligtwis behjälpliga wid serweringen m. m. Ett lämpligt sätt för de unga att utsprida missionskunskap är, att själfwa köpa missionslitteratur och att wara missionssällskapets representant behjälpliga wid försäljandet af den litteratur han medför.

Då de unga äro i ifrig werksamhet wid wåra missionsfester, få dessa en fläkt af ungdom öfwer sig. Om de unga en gång komma in i arbetet för Guds rike, tillwäxa i Herrens kunskap, blifwa förtrogna med missionsidén och äro beredwilliga att sprida kunskap därom, blifwa de till werklig glädje för sina medmänniskor. Men deras egen själ skulle ändå få den största wälsignelse genom en dylik werksamhet.

Våra församlingar och missionsarbetet.

Töfsala församling har tagit initiativ till att på ett nytt sätt befrämja missionsarbetet. Wid kyrkostämman den 15 april beslöts nämligen att ifrån början af maj afstå alla kyrkan tillfallande kollekter till förmån för hednamissionen. Detta är ett glädjande steg i den riktning i hwilken man i missionskretsarna väntat och hoppats att missionsarbetet skulle utwecklas. Wid missionskonferensen i Edinburg inskärptes den åsikt att missionsplikten måste införlifwas med församlingsmedwetandet innan den nutida kristenheten kan utföra sin missionsuppgift. Besjälad af denna idé uppträdde bl. a. Cyril Bardsley, en medlem af Engelska Kyrkans Missionssällskap. Ett af sina kraftfulla andraganden slutade han med följande ord: „Kristus har genom sitt heliga testamente ålagt sin församling missionsarbetet. Hwem har befriat wår kyrka från denna förpliktelse?"

Man kan säga att missionsarbetet har på ett underbart sätt gått framåt genom de enskildas frivilliga uppoffringar. Men allt djupare har den öfwertygelse rotfäst sig, att kristenheten ej kan gå in genom de dörrar Herren öppnat åt densamma om ej kristenheten i sin helhet uppwaknar att se och erkänna den uppgift Herren själf gifwit den, och är i sin helhet beredwillig att upptaga arbetet för dess förwerkligande. Det har warit rörande att se med hwilken wärme och kärlek missionswännerna i Finland dessa tider skyndat att understödja missionsarbetet. Men hwad kunde wi ej heller åstadkomma om lefwande församlingar i sin helhet skulle taga sig arbetet an!

Någon har befarat, att om församlingarna sådana de nu äro ingripa i arbetet, förintas den friwilliga kärleken. Det exempel Töfsala församling gifwit tyder på att friwillighets- och församlingsidén i missionsarbetet kan och bör sammansmälta. Det är att hoppas, att det exempel Töfsala församling gifwit winner efterföljd.

Missionssällskapets årsfest.

Härmed bedja vi att fästa läsarenas uppmärksamhet vid att programmet till årsfesten står att finna på detta blads omslag.

Den evangeliska missionen i Kina i dess grunddrag.

7. Olika redskap.

Likasom det i människokroppen finnes många olika organ, så finnes det äfven i Herrens församling många olika lemmar, som alla

efter förmåga och gåfvor böra tjäna Herren. På ett stort missionsfält som Kina finnes för dessa olika gåfvor rika utvecklingsmöjligheter och tillfällen till verksamhet. Vi ha redan sett prof härpå. Här teckna vi ytterligare några drag af missionärer, hv lka utrymmet ej tillåter oss att närmare lära känna.

Ett stort antal amerikanska missionärer ha allt sedan Morrisons tid verkat i Kina. Vi veta att amerikanarnes starka sida är en stor praktisk förmåga. Den har framträdt äfven här på missionsfältet. Och vi anföra här ett par exempel därpå.

Kineserna ha haft för sed att trycka sina böcker, och göra det delvis ännu på så sätt, att hvarje sida inristas på en träplatta. Amerikanska missionärer voro de första, som begynte begagna lösa stilar, och förenklade därigenom betydligt allt tryckarbete. På boktryckeriets område ha de för öfrigt utfört en stor- och betydande tjänaregärning. De ha nemligen i Shanghai grundat ett stort tryckeri, där det under årens lopp tryckts miljoner ex. kristliga böcker, traktater och tidningar. Af böcker kända af oss finnar må nämnas Luthers lilla katekes samt Bunyans En Kristens resa, bägge tryckta där och öfversatta till kinesiska.

Som ett andra bevis på amerikanarnes fallenhet för det praktiska kunna vi nämna missionär Nebius arbete i provinsen Shantung på Kinas norra kust. Han insåg huru skadligt det var för de unga kinesiska församlingarna att i ekonomiskt afseende vara beroende af utländska missionssällskap. Därför sökte han att särskildt i byarna på landet ordna arbetet så enkelt, att församlingsmedlemmarna själfva så snart som möjligt skulle kunna bestrida de med detsamma förenade kostnaderna. Han arbetade i Kina omkring 40 år och tillhörde den amerikanska presbyterianska kyrkan, hvars arbete varit det mest löftesrika i hela Kina.

»Hoppets dörr». Shanghai är Kinas största hamnstad. Utom en half million kineser finnas där dessutom tiotusental utlänningar. Allt ondt och allt godt, hvilket såväl vesterlandet som österlandet kan uppvisa, finnes där representeradt. Staden utgör såväl missionsarbetets som syndalifvets centrum. Många i ekonomiskt och sedligt afseende ruinerade kineser hämta dit sina hustrur och döttrar för att sälja dem till stadens talrika otuktsnästen, af hvilka de största torde vara affärsföretag i händerna på europeiska namnkristna.

En troende kvinna, fröken Kornelia Bonnell, såg dessa tusental arma kvinnors nöd och beslöt i Herrens namn att göra något för att rädda åtminstone några af dem från timligt och evigt fördärf. Sålunda stiftades räddningshemmet »Hoppets dörr», där många kvinnor och

flickor, som flytt ifrån lastens nästen, fått hem och moderlig vård, samt lärt känna Jesus, världens Frälsare.

Ernst Faber. Denne man var ursprungligen en tysk bleckslagargesäll och var, då han 1865 som missionär anlände till Kina, redan 46 år gammal. Han hann likväl med utomordentlig andlig ansträngning måhända mer än någon annan vesterlänning, fördjupa sig i Kinas språk och föreställningsvärld. Hans lifsuppgift blef sålunda å ena sidan att lära kineserna att känna kristendomen, å andra sidan att göra missionärerna och vesterlänningarna förtrogna med Kinas andliga lif. Han har på kinesiska språket utgifvit flera vidlyftiga arbeten. Af dessa må här endast nämnas förklaringarna till Markus och Lukas evangelium. Af dem framgår huru han blifvit för kineserna en »kines» för att kunna vinna dem för Kristus. De nämnda böckerna äro ännu denna dag de mest välkomna gåfvor en kinesisk predikant eller kristen läskarl kan erhålla.

Jämte sin lärdom var Faber en ödmjuk kristen. Någon dag före sin död skref han: Guds rikes tillkommelse är mitt hopp; jag skiljes härifrån i glad tro på Jesus Kristus, min Frälsare».

Biskop Schereschewsky är en annan lika märklig kännare af det kinesiska språket. Han var polsk jude till börden, reste 1859 som Anglikanska kyrkans sändebud ut till Kina och vigdes där till biskop. Han träffades här af slag, och kunde därefter ej röra sig ur stället, ej heller tala mycket. I detta tillstånd arbetade han likväl troget i tjugufem års tid och fullbordade under denna tid sin utomordentliga bibelöfversättning. Den är öfversatt direkt ifrån grekiska och hebreiska språken till det gamla kinesiska skriftspråket, hvilket landets talrika läskarlar ännu gärna begagna sig af.

* * *

I profeten Esaias boks 11:te kapitel säges det om Kristus: Och på honom skall Herrens ande hvila, vishets och förstånds ande, råds och starkhets ande, kunskaps och Herrens fruktans ande.

Missionshistorien visar oss på ett alldeles särskildt sätt, att Kristus äfven gör sina lärjungar delaktiga af sina gåfvor.

8. Den stora hungersnöden åren 1877—79.

Hitintills ha vi i vår framställning nästan uteslutande uppehållit oss på Kinas kuster och i kustprovinserna. Det är nu tid för oss att

förflytta oss längre inåt landet, där hundratal millioner människor på de vidsträckta slätterna eller i dälderna lefva fram sitt lif »utan Gud och utan hopp». Hungersnöd är en ytterst vanlig företeelse i Kina. Den kommer vanligen i öfversvämningarnas eller torkans spår. Mot slutet af 1870-talet var det i Kina flere år af torka, som åtföljdes af en förskräcklig hungersnöd. Värst rasade den i provinsen Shansi, som ligger långt ifrån kusten bakom höga bergsryggar, dit det därför äfven var svårt att hämta säd annorstädes ifrån. En missionär berättar om hvad han såg och upplefde där på följande sätt: »På vägarna vredo sig människorna i dödsångest. Ingen hade medlidande med dem, ingen brydde sig om dem, ty man var van vid att se hungerdöden. Lik lågo på vägarna i hundratal. Vi sågo dem. Ifrån somliga hade lifvet nyss flytt, andra hade dött redan tidigare. Hungriga hundar i flockar smögo sig omkring dem, väntande på att någon af dem till först skulle anfalla de döda. Många lik voro hemska att se. Utanför städerna sågs hufvudskallar hoptals, samt ben och köttstycken. I byarna lågo döda i högar. Familjerna voro skingrade, kvinnorna sålda, barnen ettdera sålda eller utkastade på bergssluttningarna för att dö, och männen hade begifvit sig till andra orter för att söka sitt lifsuppehälle.

Man antager att mer än 10 miljoner människor dessa år dogo af hunger. Betydelsen af denna hungersnöd för missionen i Norra Kina är ungefär densamma som Taiping upproret för Södra Kina.

De arma förtviflade människorna tillbådo innerligare än förr sina afgudar. Då detta ej hjälpte, förde de dem ut i solhettan, för att de själfva i sin kropp skulle få känna solskenets verkan. När ej heller detta hjälpte bröts mångens tro.

De outsägliga lidanden som hungersnöden förde med sig voro egnade att tillintetgöra mångens själftillräcklighet. Hos mången väcktes t. o. m. syndakänsla, ty kineserna ha af ålder den föreställningen, att landsplågor äro himlens straff för människors onda gärningar.

För kristenheten var denna hungersnöd ett nytt väckelserop: Kom och hjälp oss i vår lekamliga och andliga nöd. Och mången hörde detta rop. I England insamlades omkr. en miljon finska mark till nödens afhjälpande och missionärerna, som varit de första som vetat omtala dess vidd, fingo nu gå att afhjälpa densamma.

Bland dessa fanns det äfven kvinnor, och framför andra Hudson Taylors modiga maka. Efter en dylik förstörelse var en kvinnas hand och hjärta äfven bäst på sin plats för att lindra nöden, och denna kristliga kärleksverksamhet var naturligtvis ett verksamt medel att bereda hjärtan för emottagandet af Kristi evangelium.

Dessa hungersår beteckna en vändpunkt i Kina Inland Missionens

arbete, som ditintills varit begränsadt till så godt som uteslutande prediko- och skriftspridareverksamhet.

I det följande få vi höra något om den tid af välsignelse som härefter inbröt för den hårdt pröfvade befolkningen i provinsen Shansi.



Nytt från judevärlden.

(K. C.) (Hufvudsakligast enligt den i Danmark utkommande tidskriften »Israelsmissionen».)

Galatz.

Om den norska israelsmissionen i Galatz, Rumänien, skrifver pastor Gisle Johnsson, att arbetet på hösten gick stilla och väl. »Aldrig förr har det i Galatz varit så lätt att vinna gehör hos människorna för det vi förkunna. Det är ju en tid, som gifver enhvar något att tänka på, särskildt juden. Och hur stilla arbetet ytligt sett än gått i höst, så har det likväl i inre hänseende varit en tid af rörelse och kamp.»

Senare skirfver han: »Det är storartade missionstider vi upplefva. Blott Gud finge gifva oss krafter att utnyttja dem! Ty de kräfva sin man.»

Jassy.

Den svenska judemissionen i Rumänien är bragt i en mycket svår belägenhet. Dess ledare, pastor Resnick, är nämligen amerikansk medborgare, och hans pass utlöper i juni, hvarför han blifvit tvungen att nedlägga sitt arbete i Rumänien och resa tillbaka till Amerika. Förenta Staterna utgifva nämligen för närvarande icke pass på längre tid än 6 månader. Då det i dessa oroliga tider föga blir möjligt att få en man till Jassy, blir svenska Israelsmissionen antagligen tvungen att, så ledsamt det än är, inställa sin verksamhet och stänga missionens skola i Jassy tills lugnare tider åter inträtt.

Köpenhamn.

En hel hop ryskjudiska familjer ha lämnat Danmark med Amerika som mål.

Pastor Emil Clausen, som vid krigets början jämte sin familj tvangs att lämna sitt arbetsfält i Galizien, har sedan dess verkat hemma i Danmark. I vinter har han dock gjort en tur dit ner med en hjälpexpedition. Han skrifver, att han redan före sin resa förstod, att det icke var möjligt att utan hem och under närvarande förhållanden återupptaga det egentliga missionsarbetet. Men han hjälpte de allra eländaste, isynnerhet sina gamla bekantas öfvergifna familjer. Och de voro

ofantligt tacksamma. Männen voro dels i kriget, dels deporterade. Dem fick han icke se. Det allmänna tillståndet var ytterst beklagligt. Han skrifver: »Jorden har blifvit ett enda blödande sår. Och ingen människohand kan läka det, endast Herren, i hvars *sår* där är läkedom.»

I Frankrike och Italien

ha många af de utländska judarna gått frivilligt med i kriget. Främlingslegionen från Paris har burit sitt blå-hvita sionistbanér på slagfältet. I detta krig är det väl första gången judar — sedan Jerusalems förstöring — ha flockat sig kring en egen fana.

Judisk tapperhet.

»The Jewish Era» för okt. 1915 förtäljer, att sedan krigsutbrottet 400 ryska judar under några få veckor fått St. Georgs orden. Äfven i den italienska hären ha judar blivit berömda för sin tapperhet.

Missionsfester och -predikningar.

I juni:

Fred. d. 9: Hvittis Palojoki (L., Tr.), Askais (N.), Kveflaks (Rt.), Nuijamaa Marttila (H.), Nakkila (Tl.), Nastola Ruuhijärvi (A.), St. Andreae (C.), Ruovesi Kolkki Honkala (AJ.), Juga Kajoonkulma (Aa.), Himango (WJ.), Säminge Ahvionsaari (Rp.), Alahärmä (Tv.).

Lörd. d. 10: Nilsiä e.m. (HH.).

Sönd. d. 11: Laihela (MT.), Nilsiä (HH.), Kotka ungdomsf. (P.), Björneborg (L., Tl., Tr.), Ulfsby f.m. (Tl.), Rimito (N.), Malaks (Rt.), Lundo (S.), Klemis (H.), Kuhmalahti (Tm.), Orimattila (A.), Keuruu (AJ.), Juga (Aa.), Kalajoki (WJ.), Lumijoki (Tv.), Somero (Hl., Ht.), St. Michel (C., Rp.).

Månd. d. 12: Storkyro (MT.), Muuruvesi (HH.), Kotka ungdomsf. (P.), Björneborg (L., Tl., Tr.), Merimasku (N.), Solf f.m. Sundom e.m. (Rt.), Vahto (S.), Savitaipale (H.), Eräjärvi (Tm.), Orimattila, Kuivanto (A.), Multia (AJ.), Pielisjärvi, Koli (Aa.), Pyhäjoki (WJ.), Limingo (Tv.), Sommarnäs (Hl., Ht.), Räfsö f.m. (Tr.), St. Michel (C., Rp.).

Tisd. d. 13: St. Marie (S.), Suomenniemi (H.), Artsjö Salmela (A.), Merijärvi (WJ.), Kempele (Tv.), Nummis (Hl., Ht.), Luvia (Tr., Tl.).

Onsd. d. 14: Lillkyro (MT.), Suonnejoki (HH.), Replot (Rt.), Uskela (S.), Eno (Aa.), Oulunsalo (Tv.), Euraåminne (Tr., Tl.), Pälkjärvi (C.), Vichtis Pakasela Tuisku (Hl., Ht.).

Torsd. d. 15: Haukivuori (HH.), Björkö (Rt.), Kontiolaks (Aa.), Pyhäjärvi N. l. Haavisto Nikula (Hl., Ht.), Lappi (Tr., Tl.), Uleåborg. e.-m. (Tv.), Tohmajärvi (C.),

Fred. d. 16: Jaala (HH.), Kangasala (P. m. fl.), Kides (C.), Hollola Korpikylä (Rp.), Kuivaniemi e.-m. (Tv.), Nurmijärvi Nummenpää (Hl., Ht.), Hinnerjoki (Tr., Tl.).

Lörd. d. 17: Kangasala (P. m. fl.), Sulkava (Sv.), Åbo ungdomsf. (P. m. fl.), Honkilaks (Tr., Tl.).

Sönd. d. 18: Voikka (HH.), Åbo (P. m. fl.), Jäppilä (L.), Sulkava (Sv.), Villmanstrand (MT., N.), Finby (H., Rt.), Kumo (AJ.), Ruskeala (C.), Ijo (WJ.), Sippola Inkerois (Rp.), Simo (Tv.), Vichtis (Hl.), Eura (Tr., Tl.), Säkkijärvi (Aa.).

Månd. d. 19: Åbo (P. m. fl.) Ijo Karjala e.-m. (WJ.), Sippola Järventausta (Rp.).

Tisd. d. 20: Weckelaks (HH.), Rantasalmi (Sv.), Taipalsaari (N.), Kjulo (AJ.), Ijo Karjala (WJ.), Sippola Kelkka (Rp.), Kauhava (Tv.).

Onsd. d. 21: Säkylä (AJ.).

Torsd. d. 22: Joutseno (N.), Vampula (AJ.), Haukipudas (WJ.), Rantasalmi Tuusmäki (Sv.).

Fred. d. 23: Viborgs landsförs. (L., N., C.), Nyslott (Sv.).

Lörd. d. 24: Riihimäki (HH., Tv.), Viborgs landsförs. (L., N., C.), Nyslott (Sv.), Halikko (S.), Karislojo (H.), Nurmijärvi (Tm.), Nastola (A.), Keikyä (AJ., Tr.), Pukkila (Aa.), Kiminge (WJ.), Mouhijärvi (Hl.).

Sönd. d. 25: Ingå (MT.), Mustasaari (HH., Vr.), Viborgs landsf. (L., N., C.), Puumala (Sv.), Muurla (S.), Sammatti (H.), Kymmene bruk (Tl., A.), Kiikka (AJ., Tr.), Askola (Aa.), Öfverkiminge (WJ.), Hausjärvi Torhola Rauhala kl. 2 e. m. (Rp.), Suodenniemi (Hl.).

I juli:

Sönd. d. 2: Tammerfors (MT. Sv. N. AJ.,) Loppis Kormu (HH., Rt.), Petäjävesi (P.), Mörskom (Lb.), Hyvinge (H., Rp.), Anjala (Tl.), S:t Bertils (C.), Oulais (W. J.), Kymmene (Tv.), Kiukais Panelia (Hl.), Ahlais (Tr.).

Månd. d. 3: Liljendal (Lb.), Tammerfors (MT. Sv. N. AJ.), Sippola Ruotila (Tl.), Borgnäs Vähä-Laukoski (Rp.).

Tisd. d. 4: Korpilaks Mutanen (P.), Lappträsk (Lb.), Kärkölä (H.), Veckelaks Kitula (Tl.), Jorois Heimola (A.), Paavola (VJ.), Nurmijärvi Perttula (Rp.), Pyttis Kaunissaari (Tv.), Kullå (Hl.), Sastmola Tr.).

Onsd. d. 5: Strömfors (Lb.), Etseri (MT., Sv.), Norrmark (N.), Kuusjoki (Rt.), Veckelaks Onkamaa (Tl.), Pieksämäki (A.), Karkku (AJ.), Frantsila (VJ.), Lavia (Hl.), Siikais (Tr.).

Torsd. d. 6: Pyttis (Lb.), Påmark (N., Tr.), Kiikala (Rt.), Hollola Kalliola (H.), Sippola Saaramaa Vanhakylä (Tl.), Virtasalmi (A.), Suoniemi (AJ.), Temmes (WJ.), Haapasaari (Tv.), Kiikois (Hl.).

Fred. d. 7: S:t Andreae (HH.), Revolaks (Sv.), Kankaanpää (N. Tr.), Suomusjärvi (Rt.), Nykyrka V. l. (Tl.), Jorois (A.), Kihtelysvaara (Rp.), Kauvatsa (Hl.).

Lörd. d. 8: Jaakimvaara (HH.), Uleåborg (Sv. VJ.), Jämijärvi (N. Tr.), Heinola Hirvisalo (H.).

Sönd. d. 9: Jaakimvaara (HH.)) Forssa (P.), Heinävesi (Lb.), Uleåborg (Sv. VJ.), Ikalis (N. Tr.), Kisko (Rt.), Soini (S.), Heinola landsf. (H.). Thusby (Tm.), Kuolemajärvi (Tl.), Iitti (A.), Karis (C.), Sahalaks (AJ.), Tuupovaara (Rp.), Messuby Laalahti (Hl.), Luopiois (Ht.).

Månd. d. 10: Jaakimvaara (HH.), Heinävesi (Lb.), Uleåborg (Sv. VJ.), Soini Hautamäki (S.), Heinola stadsf. (H.), Snappertuna (C.).

Tisd. d. 11: Uleåborg (Sv., VJ.), Parkano (N., Tr.), Soini Kivijärvi (S.), Björkö (Tl.), Kangasala Kautiala (AJ., Hl.), Korpiselkä (Rp.), Hauho (Ht.).

Onsd. d. 12: Kuusjärvi (Lb.), Etseri Vehunperä (S.), Sysmä Nuoramoinen (H.), St. Johannes (Tl.), Vesilaks Kräädkkiö (AJ., Hl.), Tuulos (Ht.).

Torsd. d. 13: Tuusniemi Kiukooniemi (Lb.), Haapavesi (Sv. VJ.), Viljakkala (N.), Pihlajavesi kl. 1 (S.), Gustaf Adolfs (H.), Vesilaks Kräätkkiö (AJ., Hl.), Soanlaks (Rp.), Vuoksela Kuninkaanristi (Tv.), Lampis (Ht.), Karvia (Tr.).

Fred. d. 14: Padasjoki (HH.), Tuusniemi (Lb.), Kärsämäki (Sv., VJ.), Ylöjärvi (N.), Kangasala Haviseva e.m. (S.), Joutsa (H.), Suistamo (Rp.), Sakkola Haitermaa (Tv.), Honkajoki (Tr.), Lampis (Ht.).

Lörd. d. 15: Kaavi (Lb.), Leivonmäki (H.).

Sönd. d. 16: Jurva (MT.), Kuhmois (HH.), Kaavi (Lb.), Pyhäjärvi U. l. (Sv.), Akkas Viiala (N.), Pargas (Rt.), Juupajoki (S.), Kangasniemi (H.), Messuby Järvensivu (Hl., AJ.), Pyhäntä (VJ.), Impilaks (Rp.), Hollola (Ht.), Sakkola kyrka (Tv.), Storå (Tr.).

Månd. d. 17: Toivakka kl. 12 (H.), Piippola (VJ.), Storå Vanhakylä (Tr.).

Tisd. d. 18: Kiuruvesi (Sv.), Pulkkila (VJ.), Metsäpirtti (Tv.), Bötom (Tr.), Mellilä (Rt.).

Onsd. d. 19: Rautus (Tv.).

Torsd. d. 20: Valkjärvi Laavola (Tv.).

Sönd. d. 23: Loppis Vojakkala (HH.), Akkas (P., Hl.), Kuopio (Lb., Sv.), Tyrvis (N.), Piikkis (S.), Valkeala (Tl.), Kuorevesi (Aa.), Hausjärvi (Rp.), Iittis Koskenniska (Ht.), Mohla (Tv.), Uskela (C.).

Månd. d. 24: Loppis Räyskälä (HH.),

Sönd. d. 30: Kurikka (MT.), Lahtis (HH.), Vesilaks (P., Hl.), Iittis Kuusankoski (Lb. Ht.), Kristina (Sv.), Vånå Luolaja kl. 3 e. m. (N.), Bjerno (Rt., H.), Thusby Nahkela (Tm.), Veckelaks Metsäkylä (Tl.), Lappo Pelanderby (Tr.), Kexholm (Tv.), Reso (C.).

Förkortningar: Aa. = miss. Aarni, A. = miss. Alanko, C. = miss. Collan, HH. = past. Haahti, Hl. = pred. Haapalehto, Ht. = pred. Huttunen, H. = miss. Hänninen, AJ. = miss. A. Järvinen, WJ. =

pred. W. Järvinen, L. = past. Lindbohm, N. = past. Nenye, P. = past. Paasio, Rt. = miss. Rautanen, Rp. = pred. Repo, S. = miss. Saari, Sv. = miss. Savola, MT. = miss.-direkt. Tarkkanen, Tr. = pred. Tervaportti, Tv. = pred. Toiviainen, Tm. = miss. Tuominen, Tl. = miss. Tylväs. Wr. = bar. Wrede.

Redovisning
öfver till Finska Missionssällskapet influtna medel.

Februari månad:
(Forts.)

Mustasaari M. F.: m. a. 110: —, spb. 39: 77, Jungsund syförening g. S. Pellas 100: —, tillägg —: 23, summa **250: —.** — **M. S—n,** Lahtis, »tionde till Afrikamissionen» **100: —.** — Fr. Geta: insaml. å läsförhöret 15: —, ur insänd spb. 16: —, g. kkh. **Vikman 31: —.** — Fröken **H. Granstedt,** Helsingfors **100: —.** — Fröken S. Lagus, Helsingfors 10: —, fröken H. Lagus, d:o 5: —, fröken F. v. Hertzen m. a. 10: —, fr. andra orter 18: 15, g. prost. **Tarkkanen 43: 15.** — Sytn. mannen Karl Lillsjös fr. Lappfjärd testamente efter afdrag af kostnader **2,055: 83.** — Tenala syför. g. prostinnan **Roslin 200: —.** — Fr. Åbo: understödsafgifter: för miss. Korhonen 235: —, miss. Meedar 295: —, frök. Kesäjärvi 600: —, s:ma **1,130: —.** — **K. Oila,** Helsingfors **100: —.** — Fr. Tammerfors: »av missionsvän, Math. 28: 18, 19, 20. Ps. 72: 17, 18, 19» 400: —, m. a. 20: —, g. past. **Ahonen 420: —.** — **Siina Helenius,** T:fors **10: —.** — Häradshöfding **A. V. Vuorinen,** Helsingfors **500: —.** — Enkefru **Maria Sofia Selins** fr. Helsingfors testamente **1,000: —.** — **M. J.,** Helsingfors **5: —.** — Fr. London: onämnd en obligation: 118: 40, koll. 21/9 46: 93, g. past. **Airila 165: 33.** — Helsingfors sv. M. F.: m. a. 106: —, S. 100: —, H. 10: —, g. K. A. W., s:ma **216: —.** — Koll. i miss.-kyrkan und. februari månad **347: 59.** Fr. finskspråkiga orter: **15,674: 79. Summa: 28,482: 05.**

Fonden för Judemissionen.

Aflidna Maria Ojala fr. Kristinestad **10 mk.** — Fr. Gamlakarleby: af syföreningen 22: —, 1 spb. 3: —, g. fru **Hongell 25 mk.** — Assessor **E. Willgren,** Uleåborg **20 mk.** — Under Tammerfors poststämpel **50 mk.** — **Summa: 105 mk.**

Läkaremissionen:

Kvinliga studenters Kr. Förening: till utbildande af en sjuksköterska **60 mk.** — Koll. i miss. kyrkan under februari månad **49: 26.** — **Summa: 109: 26.**

Ambomissionens skol- och litteraturfond:

Behålln. af samkväm i miss. huset 13/2 **72: 40.**

Donationer mot lifränta:

Fru Pelagea Ståhls gåfvomedel **300 mk.**

Fonden för ordnandet af evangeliseringsarbetet på fabriksplatser och i andra tättbebodda folkcentra.

Genom den af allmänna prästmötet i Helsingfors tillsatta kommittén **1,655 mk.**

Gåfvor in natura:

I kollekten i Kuopio 2 téskedar g. past. Haahti.

Mars månad:

Fr. Åbo 3 spb. 13: 40, koll. i St. Karins kyrka 16: 95, Joh. Lindberg, Rimito 100 mk., vid samkväm i bönehuset 60 mk., g. miss. **Saari 190: 35.** — Fr. Sibbo: af syf. i Hangelby g. **Ines Backström 90 mk.** — Insaml. vid. läsf. i Houtskär g. kkh. **Lagerbohm 27 mk.** — Fr. Mustasaari: koll. i Smedsby 7: 55, i Gerby småb.-skola 6: 55, fr. Kyrkslätt: koll. i kommunalhuset 6: 50, i Hällnäs 6: 65, 2 spb. 10: 74, fr. Sjundeå: koll. å Svinö 13: 45, i kommunalhuset 21: 95, i prästgårdens bönesal 10: 61, fr. Ingå: koll. i Gråmarböle folkskola 19: 30, i kyrkan 25: 56, i Fagervik folkskola 6: 30, fr. Karis: koll. i Backgränd folkskola 2: 15, i Brasby d:o 8: 94, i Ingvalsby 4: 18, fr. Snappertuna: koll. i Finnäs folkskola 7:40, 14:80, å Sunnars gård 8: 45, i Edvardsberg folkskola 14: 95, i kyrkan 16: 32, å Storbars gård 6: 70, i Tenala kommunalhus 3: 62, fr. Ekenäs: koll. i Betania 12: 25, i kyrkan 31: 95, fr. Karis: koll. i bönehuset 35: 05, fr. Sjundeå: koll. i Finnäs 28: 10, 4 spb. 8: 82, fr. Esbo: koll. i kommunalhuset 11: 20, i kyrkan 112: 95, å Ahlberga skola 12: 60, m. a.: kkh. J. W. Gustafsson 5 mk., fru Elna Österberg 10 mk., Emil Malm 10 mk., g. pred. **Jern 500: 59.** — Onämnd, Helsingfors **300 mk.** — O-

nämnd g. **R. H. 50 mk.** — Medicinalrådet **K. Reijo-Waara,** Helsingfors **100 mk.,** m. a. 10 mk., sma **110 mk.** — Medicinalrådinnan **Ida RejioWaara 100 mk.,** m. a. 10 mk., s:ma **110 mk.** — Fr. Esbo: 12 koll. g. prost. **Fontell 150 mk.** — Fröken **Erika Ahlgren,** Helsingfors **500 mk.** — Fr. Kotka **23: 48.** — **M. Berlin,** Fr:hamn **22: 35.** — Kuopio **M. F. 100 mk.** — Fr. Vörå: 4 spb. g. prost. **Bengs 6 mk.** — Prosten **J. Fr. Thauvón,** Ijo 10 mk., m. a.: 10 mk., s:ma **20 mk.** — **Vasa sv. M. F.** till fröken Ida Ålanders underhåll **200 mk.** — N. M. K. Y. o. N. K. Y. understöd **150 mk.** — Fru **Emilia Toivonen,** Helsingfors **20 mk.** — En syf. i Sibbo, Borgby 4: 70, 3 spb. 13: 42, fr. Viborg: E. F. A. m. a. 10 mk., N. A., m. a. 10 mk. g. past. **Schalin 38: 12.** — Koll. fr. Sörnäs finska församl. g. past. **Vallén 13: 41.** — Frök. **Emmy Linsén,** Helsingfors 10 mk., m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — **I. S.,** Helsingfors **100 mk.** — Fr. Gustafs: syf. 100 mk., Torvald Hohenthal 24: 27, Mirjam 7: 50, Gunnar 6: 15, Torsten 6: 15, Rafael Hohenthal 6: 15, M. E. Wirtanen 5 mk., gåfva 5 mk., g. kkh. **Hohenthal 160: 22.** — **U. A. S.,** Åbo 10 mk., m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — **Y. K. S. 75 mk.** — Ingeniör **Josef Luuk,** Jürjam **19: 44.** — Viktor Korpi, Lappfjärd **10 mk., I. Birkwaldt,** Petrograd, **6: 48.** — **Ernst Eriksson,** Kråkö Borgå **5 mk.** — Onämnd, Jakobstad **19 mk.** — Torp. sonen **A. K. Lindkvist,** Sibbo 5 mk., **Hulda L.,** Sibbo 5 mk., s:ma **10 mk.** — Onämnd, Helsingfors **240 mk.** — Fru **K. Vetroff,** Helsingfors **10 mk.** — **Amanda Roos,** Helsingfors 10 mk., m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — Fru **W. Lackman,** Helsingfors 50 mk., m. a. 25 mk., s:ma **75 mk.** — Fr. Viborg: Heikki Lallukka & C:o 100 mk., Onämnd 10 mk., koll. vid sv. gudstj. 50: 30, vid sv. samkväm 128: 15, vid finskt d:o, gåfvor 6: 90, herr W. Porthan 100 mk., lärarinnan Arppe 20 mk., m. a. 190 mk. fr. H:fors m. a. 10 mk., Dr. P. Virkkunen m. a. till Prästersk. M. F. 1912—1915 g. past. **Haahti 715: 35.** — Prosten **J. V. Fontell,** Malaks 10 mk., m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — Onämnd, Orihvesi **100 mk.** Disponenten **J. A. Sundberg,** Vartsala m. a. 10 mk., fru Sundberg m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — Kapten **A. F. Stenberg,** Vasa 100 mk., m. a. 10 mk., s:ma **110 mk.** — **X,** Tavastehus **50 mk.** — Vasa M. F.: syf. **377: 50.** — Fr. Tammerfors **130 mk.** — Fr. Amerika g. past. **Rautalahti 18: 40.** — Fr. Åbo **25 mk.** — **Agatha Sahlberg,** Brahestad **10 mk.** — **—r—n,** Ekenäs 100 mk., m. a. 10 mk., s:ma **110 mk.** — Fröken **E. Hirn,** Helsingfors **10 mk.** — **A. Oivo,** Jakobstad **10 mk.** — **M. Vasström,** Täktar 10 mk., m. a. 10 mk. s:ma **20 mk.** — Onämnd, Helsingfors 15 mk., m. a. 15 mk., s:ma **30 mk.** — Koll. vid andl. samkväm i Gamlakarleby g. rekt. **Lampola 10 mk.** — Koll. å Kömik folkskola i Bromarv g. kkh. **Nauklér 2: 25. V. P.** Jyväskylä **100 mk.** — Af personalen å Malmska sjukhuset i Jakobstad 26 mk., Anna Nyman 10 mk., m. a. 5 mk., s:ma **41 mk.** — **E. J.** och **Amanda Salonen,** Borgå **10 mk.** — **»Missionsvän» 5 mk.** — Guldsmeden J. F. Henriksson, Lahtis 15 mk., m. a. 15 mk., s:ma **30 mk.** — Insaml. vid läsförh. i Sibbo **160 mk.** — Tjenarinnorna Rauha o. Hilda, Sjundeå 10 mk., m. a. 10 mk., gåfva 1 mk., s:ma **21 mk.** — Biskop **H. Råbergh,** Borgå **500 mk.** — **K. W.,** Helsingfors 5 mk., m. a. 10 mk., s:ma **15 mk.** — Enkefru **Ilma Holst,** J:kylä 10 mk., m. a. 10 mk., s:ma **20 mk.** — Fröken **Adéle Veurlander,** Esbo 5 mk., m. a. 10 mk., s:ma **15 mk.** — **»Tionde» 10 mk.** — Fr. Toronto, Amerika: **358: 70.** — Öfverste **Axel Nilsson,** Helsingfors 50 mk., m. a. 15 mk., s:ma **65 mk.** — **E. Söderlund,** Åbo **100 mk.** — Fr. Malaks: handl. J. Stoor 5 mk., spb. 5: 50 g. prost. **Fontell 10: 50.** — Hr **Carl Widbom,** Närpes **20 mk.** »Missionsvän» **10 mk.** — **L. Byman,** Helsingfors **100 mk.** — Skrädd. **E. K. Rissanen,** d:o **17 mk.** — Ur onämnds familjespb. **50 mk.** — **Laestad. filialafdelningen,** Uleåborg, understöd **7,500 mk.** — **Minna Björkman,** Öfvermark **20 mk.** — **L. Chydenius,** Dragnäsbäck, Vasa **500 mk.** — Småskollärarinnan **R. Skullbacka,** Teerijärvi **10 mk.** — Onämnd, Ostola **100 mk.** — Insaml. vid. läsförh. i Nagu g. kantor **Nylander 24: 80.** — Prost. **M. Lagerbohm,** Houtskär, m. a. **42 mk.** — Två miss. vänner **50 mk.** — **Onämnd,** H:fors **10 mk.** — Onämnd g. frök. **Kivivaara 200 mk.**

(Forst.)

Missionssällskapets expedition, Observatoriigatan N:o 18, är under sommaren öppen alla hvardagar från kl. 11 f. m. till kl. 2 e. m. Telefon 11 87.

Redaktion: K. A. Paasio. (ansvarig) och B. Serenius.

Helsingfors 1916, Finska Litteratursällskapets tryckeri.